

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Consorzio Italian Management i Catania Multiservizi SpA

Strona przeciwna: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Sentencja

Dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, zmieniona rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1251/2011 z dnia 30 listopada 2011 r., oraz ogólne zasady, na których się ona opiera, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu norm prawa krajowego takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, które nie przewidują okresowego dostosowania cen po udzieleniu zamówień należących do objętych tą dyrektywą sektorów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 3.7.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover, Amtsgericht Düsseldorf – Niemcy) – Helga Krüsemann i in. (C-195/17), Thomas Neufeldt i in. (C-197/17), Ivan Wallmann (C-198/17), Rita Hoffmeyer (C-199/17), Rudolf Meyer (C-199/17), Susanne de Winder (C-200/17), Holger Schlosser (C-201/17), Nicole Schlosser (C-201/17), Peter Rebbe i in. (C-202/17), Eberhard Schmeer (C-203/17), Brigitte Wittmann (C-226/17), Reinhard Wittmann (C-228/17), Regina Lorenz (C-254/17), Prisca Sprecher (C-254/17), Margarethe Yüce i in. (C-274/17), Friedemann Schoen (C-275/17), Brigitta Schoen (C-275/17), Susanne Meyer i in. (C-278/17), Thomas Kiehl (C-279/17), Ralph Eßer (C-280/17), Thomas Schmidt (C-281/17), Werner Ansorge (C-282/17), Herbert Blesgen (C-283/17), Simone Künnecke i in. (C-284/17), Marta Gentile (C-285/17), Marcel Gentile (C-285/17), Gabriele Ossenbeck (C-286/17), Angelina Fell i in. (C-290/17), Helga Jordan-Grompe i in. (C-291/17), EUflight.de GmbH (C-292/17) / TUIfly GmbH

(Sprawy połączone C-195/17, od C-197/17 do C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, od C-278/17 do C-286/17 i od C-290/17 do C-292/17)⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Transport — Wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 5 ust. 3 — Artykuł 7 ust. 1 — Prawo do odszkodowania — Zwolnienie — Pojęcie „nadzwyczajnych okoliczności” — „Dziki strajk”]

(2018/C 200/22)

Język postępowania: niemiecki

Sądy odsyłające

Amtsgericht Hannover, Amtsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Helga Krüsemann i in. (C-195/17), Thomas Neufeldt i in. (C-197/17), Ivan Wallmann (C-198/17), Rita Hoffmeyer (C-199/17), Rudolf Meyer (C-199/17), Susanne de Winder (C-200/17), Holger Schlosser (C-201/17), Nicole Schlosser (C-201/17), Peter Rebbe i in. (C-202/17), Eberhard Schmeer (C-203/17), Brigitte Wittmann (C-226/17), Reinhard Wittmann (C-228/17), Regina Lorenz (C-254/17), Prisca Sprecher (C-254/17), Margarethe Yüce i in. (C-274/17), Friedemann Schoen (C-275/17), Brigitta Schoen (C-275/17), Susanne Meyer i in. (C-278/17), Thomas Kiehl (C-279/17), Ralph Eßer (C-280/17), Thomas Schmidt (C-281/17), Werner Ansorge (C-282/17), Herbert Blesgen (C-283/17), Simone Künnecke i in. (C-284/17), Marta Gentile (C-285/17), Marcel Gentile (C-285/17), Gabriele Ossenbeck (C-286/17), Angelina Fell i in. (C-290/17), Helga Jordan-Grompe i in. (C-291/17), EUflight.de GmbH (C-292/17)

Strona pozwana: TUIfly GmbH

Sentencja

Wykładni art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, w związku z motywem 14 tego rozporządzenia należy dokonywać w taki sposób, że spontaniczna nieobecność znacznej części załogi („dziki strajk”) – taka jak rozpatrywana w postępowaniach głównych, która miała źródło w niespodziewanej zapowiedzi restrukturyzacji przedsiębiorstwa przez obsługującego przewoźnika lotniczego, zaistniała w odpowiedzi na wezwanie wystosowane nie przez przedstawicieli pracowników spółki, lecz spontanicznie przez samych pracowników, którzy zadeklarowali niezdolność do pracy z powodu choroby – nie wchodzi w zakres pojęcia „nadzwyczajnych okoliczności” w rozumieniu tego przepisu.

- ⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 10.7.2017.
Dz.U. C 231 z 17.7.2017.
Dz.U. C 239 z 24.7.2017.
Dz.U. C 283 z 28.8.2017.
Dz.U. C 249 z 31.7.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf – Niemcy) – Medtronic GmbH / Finanzamt Neuss

(Sprawa C-227/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Unia celna i Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Podpozycje 9021 10 10, 9021 10 90 i 9021 90 90 — Zestawy do stabilizacji kręgosłupa — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1214/2014]

(2018/C 200/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Medtronic GmbH

Strona przeciwna: Finanzamt Neuss

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienionego rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1754 z dnia 6 października 2015 r., należy interpretować w ten sposób, że klasyfikacja zestawów do stabilizacji kręgosłupa, tego rodzaju jak rozpatrywane w postępowaniu głównym w ramach podpozycji 9021 90 90 Nomenklatury scalonej, jest wykluczona, jeżeli owe zestawy mogą zostać sklasyfikowane do innej podpozycji w ramach pozycji 9021 Nomenklatury scalonej. Ewentualna klasyfikacja tych zestawów do podpozycji 9021 10 10 lub do podpozycji 9021 10 90 Nomenklatury scalonej zależy od charakteryzującej je funkcji podstawowej, co powinien ustalić sąd odsyłający, biorąc pod uwagę obiektywne cechy i właściwości tego rodzaju zestawów, zastosowanie, dla którego są przeznaczone oraz faktyczne ich użycie.

- ⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 31.7.2017.